

L'INESPERAT

Un dia un xiquet anomenat Marcos estava amb la seua millor amiga en un banc al parc perquè ella tenia una cosa important a dir-li. Era que li havien detectat càncer de pàncrees, però ja era massa tard per a tractar-lo i d'ací a poc es moriria. Marcos no sabia com reaccionar, estava massa impactat perquè no volia pensar que la seua millor amiga anava a morir, així que solament la va abraçar i va plorar en silenci perquè no sabia què fer en eixe moment. Ella el va abraçar amb força i li va dir que es tranquil·litzara una mica. Marcos no podia deixar de plorar però Cèlia li va dir una idea molt interessant a fer. Ell va intentar parar de plorar per a poder escoltar-la i quan ja estava més tranquil, ella li va dir de fer una llista de coses que fer abans de que ella morira. A ell li va semblar bona idea però volia començar ja per a no perdre ni un moment amb ella, llavors en aquell mateix instant van anar a casa de Marcos. En arribar a l'habitació, ell es va asseure davant de l'escriptori, va agafar un foli i un bolígraf i es va posar a escriure el que Cèlia li deia:

- Sona una mica estrany dir-ho d'aquesta manera, però abans de morir m'agradaria que ens compràrem un conjunt de roba a joc per a anar els dos igual, també m'agradaria veure el capvespre a la platja. Si es pot, m'agradaria adoptar un gosset i per últim fer-nos un pírcing en l'orella.

Quan Cèlia va dir l'últim, Marcos no estava molt segur per què li feia por fer-se una pírcing, però ho faria per ella.

Marcos va dir que es quedara a dinar, així a la vesprada la mare d'ell els podria portar al centre comercial a comprar-se la roba. Cèlia va dir que sí i van anar a dir-li-ho a Sònia, que era la mare de Marcos. A Sònia li va semblar bé ja que ells dos eren molt bons amics, així que no va haver-hi cap problema. Quan estaven menjant, Cèlia es va alçar per a anar al bany i Marcos va aprofitar per a dir-li a la seua mare el que li passava a la seua amiga, ja que ella no sabia res. Quan li ho va explicar, ella li va dir que li semblava molt bonic que anara a fer tot això per ella i el va animar perquè no estiguera trist. Marcos estava molt orgullós de si mateix i ja tenia ganes de començar a fer coses amb la seua amiga.

Quan van acabar de menjar Sònia els portà al centre comercial i li va dir a Marcos que quan acabaren de comprar que l'avisara per a anar a recollir-los. Es van acomiadar i van anar a la primera botiga de roba, però en eixa no els va agradar res, així que varen anar a altra i en aquesta es van comprar uns pantalons llargs negres, una samarreta de mànega curta taronja i una dessuadora grisa. Com encara era prompte varen anar a una gelateria a menjar-se un gelat i quan van acabar, Marcos va telefonar a la seua mare perquè anara a recollir-los. Quan van arribar a casa, el primer que van fer va ser provar-se la roba i fer-se alguna foto. Com ella ja s'havia d'anar a sa casa ell la va acompanyar fins la porta i es van donar una abraçada, i com no, l'endemà també van quedar. Al matí següent Marcos va anar a imprimir algunes fotos que es van fer el dia d'abans, algunes per a ell i una altra per a ella.

Eixe matí van anar a fer-se el pírcing i Marcos estava molt nerviós però alhora content perquè a Cèlia se li notava en la cara que estava molt feliç. Quan van entrar, la primera a fer-se'l va ser Cèlia. Com Marcos va veure que a ella no li havia fet mal, ja no li feia tanta por. Ella estava molt contenta d'haver fet això amb ell perquè era una persona molt important per a ella.

Després Sònia els va portar a la platja a veure el capvespre els tres junts. En el cotxe portaven una tenda de campanya gran, una mica de menjar i alguna manta per a tapar-se. Quan es va fer de dia van portar Cèlia a la seua casa i quan la van deixar varen anar a una protectora d'animals per a adoptar un gosset per a ella. No sabien quin triar fins que Marcos va veure una cadella que justament era la raça favorita de Cèlia. Ell va dir que era eixe el que volia adoptar, així que això van fer. Quan l'anaven a portar a casa de la seua amiga, la xica de la protectora els va preguntar com es deia la gosseta per a posar el nom en el collaret i Marcos va respondre que es deia Cèlia, la mare el va mirar, va somriure però no va dir res.

Quan van arribar a casa de Cèlia, no va ser ella qui els va obrir la porta com esperaven, sinó la seua mare. Ella els va dir que entraren i els va dir que Cèlia estava en el llit descansant perquè ja no es trobava tan bé. Marcos va preguntar si podia pujar a veure-la i ella li va dir que sí. Va pujar corrent amb el gosset en braços a veure com estava. Quan va arribar a l'habitació va tocar a la porta abans d'entrar i després la va obrir. Marcos estava quasi plorant i Cèlia quan el va veure a ell i al gosset també es va posar a plorar. Ell li va donar el gosset i després es van fer una forta abraçada.

Ella li va preguntar per què li havia fet eixe regal i ell li va dir que li ho feia perquè l'estimaba molt i volia que ho sabera. Ella li va dir que ja ho sabia i que ella a ell també. Després d'això li va preguntar si ja li havia posat nom i ell li va respondre que sí, que es deia igual que ella. Ella li va preguntar que perquè li havia posat eixe nom i li va dir que era perquè quan ella ja no estiguera i la trobara a faltar només hauria d'acaronar el gosset per a poder recordar-la i no estar tan trist. Ella va començar a plorar i li va fer una abraçada mentre li deia que estava molt orgullosa d'ell i que estava molt feliç de tindre un amic com ell, però que li feia pena no poder passar més temps amb ell. Marcos no va dir res, només va continuar abraçant-la.

Ja era hora que Marcos se n'anara per a poder deixar-la descansar. Així que li va deixar la gosseta, es van acomiadar i se'n va anar. Quan va baixar les escales, les mares estaven parlant en el saló i ell es va unir. La mare de Cèlia els va dir que segons els metges ja no li quedava molt de temps de vida i que seria molt probable que morira entre hui i demà. A Marcos li van entrar ganes de plorar una altra vegada però va ser fort i va intentar no fer-ho. La mare de Cèlia va agrair a ell i a la seua mare tot el que havien fet per ella.

Marcos li va preguntar si podia quedar-se eixa nit a dormir a la seua casa per a estar amb Cèlia. Ella li va dir que sí i llavors Sònia es va anar a casa. Quan es van quedar els dos a soles van pujar a veure-la i a dir-li que Marcos es quedava eixa nit amb ella i sense esperar-ho, quan van arribar a l'habitació, Cèlia ja havia mort. Els dos van córrer al seu costat per a comprovar si respirava però per desgràcia no ho feia. Ella estava tombada en el llit abraçant la gosseta i amb la roba que s'havien comprat els dos l'altre dia. I el més inesperat però bonic és que estava somrient. Marcos estava trist però no es va posar a plorar en eixe moment, només va agafar la gosseta i se'n va anar perquè no volia veure el cos de la seua millor amiga allí.

Durant els pròxims tres dies es va quedar tancat a la seua habitació plorant i sense voler eixir i si eixia era per a dinar i sopar. Fins que un dia quan estaven dinant, algú va tocar al timbre de la casa. Marcos va anar a obrir la porta i resulta que era la mare de Cèlia. Ell li va dir que entrara i s'asseguera. Ella es va dirigir a Marcos i li va entregar un regal mentre li deia que l'havia trobat a l'habitació de Cèlia al costat d'una nota que deia "Mare, dona-li'l a Marcos quan jo ja no estiga per favor". Ell va obrir i resulta que era la foto que ell li havia

regalat feia uns dies en un marc i amb una carta per a ell. Marcos li va donar les gràcies i va pujar a la seua habitació a llegir-la.

I ací és on s'acaba la història de Marcos i la seua millor amiga. Ell havia perdut una persona molt important i que també era molt bona amiga, però ell mai l'oblidaria i ella mai deixaria d'estar al seu costat.

L'INESPERAT

